

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/207/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212450
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114212450.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni: Y. G., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XXX, J., štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 4.727,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a .**

II. Odporkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

III. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 718,93, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 5.6.2014 navrhovateľ požiadal súd, aby odporkyňu zaviazal zaplatiť mu sumu 4.727,26 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 301,34 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 4.727,26 Eur od 19.12.2013 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrela dňa XX.X.XXXX odporkyňa so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni úver X.XXX,XX Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v mesačných splátkach po 50,29 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Odporkyňa porušila svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporkyni postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 5.517,92 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.109,32 Eur, riadneho úroku 91,14 eur, úroku z omeškania vo výške 308,49 Eur, ostatného príslušenstva 8,97 Eur. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia 94 splátok úveru zročných od 10.7.2010 do 10.4.2018 v celkovej sume 4.727,26 Eur. Splátky pôvodne splatné od 10.1.2014 do 10.4.2018 sa stali splatnými dňa 18.12.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ vyčíslil zákonný úrok z omeškania zo splátok zročných od 10.7.2010 do 18.12.2013 v celkovej sume 301,34 Eur. Odporkyňa do spísania návrhu neuhradila navrhovateľovi žiadnu sumu.

Do konania na podporu odporkyne vstúpil oznámením zo dňa 17.9.2014 vedľajší účastník, ktorý sa k veci vyjadril v písomnom podaní zo dňa 12.1.2015, súdu doručeným dňa 14.1.2015. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá sa riadi režimom Občianskeho

zákonníka. Namietol, že nebolo preukázané, či a ako odporkyňa úver vyčerpala. Namietol aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa domáhať sa zaplataenia predmetnej pohľadávky proti odporkyňi, poukazujúc na to, že navrhovateľ nepreukázal, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi postupovala podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j., že zaslala odporkyňi písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere, že odporkyňa bola v omeškaní aspoň 90 dní, a preto je zmluva o postúpení v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Pohľadávka teda nebola spôsobilá na postúpenie. Preto žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu. V písomnom podaní zo dňa 25.1.2016, súdu doručeným dňa 26.1.2016 vedľajší účastník ďalej doplnil svoju argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, poukazujúc na to, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách bola banka oprávnená postúpiť navrhovateľovi len splatnú pohľadávku, no v danom prípade došlo k postúpeniu aj nezosplatennej časti úveru, pričom navrhovateľ, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal na rozhodnutia niektorých súdov, ktoré z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v obdobných prípadoch zamietli pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. V elektronickom podaní zo dňa 22.2.2016, súdu doručeným dňa 26.2.2016 vedľajší účastník opäť rozoberal ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v ktorom sú stanovené podmienky platnosti postúpenia pohľadávky z banky na tretiu osobu, poukázal na dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu, na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, napr. č.k. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, v ktorom súd zdôraznil, že aj z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu vyplýva, že zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. V elektronickom podaní zo dňa 10.3.2016 vedľajší účastník poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/460/2015 zo dňa 13.1.2016, a iné rozhodnutia krajských súdov, ktoré dospeli k rovnakému výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ako vedľajší účastník.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 21.1.2016, súdu doručeným 26.1.2016 uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nestanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Nemožno ho teda spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa. V tomto ustanovení sú stanovené podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, čo je zrejme aj z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Banka, teda postupca v zmysle zákona oznámila postúpenie pohľadávky dlžníkovi a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 súd by nemal v takomto prípade skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa názoru navrhovateľa banka bola oprávnená postúpiť aj nezosplatený úver na tretiu osobu, pretože zákon to nevyklučuje, a pokiaľ by predmetné ustanovenie umožňovalo postúpenie len časti omeškaného záväzku, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Skutočnosť, že odporkyňa bola pred postúpením pohľadávky v omeškaní so splácaním dlhu vyplýva aj z oznámenia o začatí výkonu mandátnej činnosti.

Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, o odročenie pojednávania nežiadali.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011, jej prílohy č. 1, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.9.2011, pokusu o zmier zo dňa 29.11.2013, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.11.2013, podaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zo dňa 12.1.2015, 25.1.2016, 22.2.2016, 10.3.2016, písomných podaní navrhovateľa zo dňa 28.1.2015, 21.1.2016, správ SLSP, a.s. zo dňa 12.1.2016, 19.2.2016, listu odporkyne zo dňa 3.10.2012, oznámenia o začatí výkonu mandátnej činnosti, a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa ako dlžník uzavrela dňa 24.4.2008 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške XXX.XXX,- Sk (3.319,39 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 12,35% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 1.515 Sk/50,29 Eur, zročných vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 10.5.2008, posledná splátka bola zročná dňa 10.4.2018. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 15,25%. V

zmluve je odporkyňa označená jej menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporkyňi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške X.XXX,XX Eur. Splatnosť úveru je uvedená 10.4.2018. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ odporkyňi listom zo dňa 28.9.2011.

Listom zo dňa 3.10.2012 požiadala odporkyňa navrhovateľa o možnosť splácať dlh v splátkach po 20 Eur mesačne.

Navrhovateľ listom zo dňa 29.11.2013 adresovanými odporkyňi vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.11.2013.

Listom zo dňa 29.11.2013 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy, inak sa obráti na súd.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala odporkyňi písomnú výzvu na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o ich zaslaní, doručení odporkyňi, doručila súdu dňa 18.1.2016 oznámenie zo dňa 12.1.2016, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že predmetná pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa.

Súd rovnakú výzvu adresoval aj navrhovateľovi, ktorý reagoval písomným podaním zo dňa 21.1.2016, ku ktorému priložil nedatované oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o začatí výkonu mandátnej činnosti, adresované odporkyňi. Z jeho obsahu vyplýva, že odporkyňi bolo oznámené, že Slovenská sporiteľňa, a.s. správu a vymáhanie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá ku dňu uzavretia mandátnej správy predstavovala sumu X.XXX,XX Eur s príslušenstvom, zverila spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s. s tým, že v spodnej časti oznámenia sú uvedené aj pokyny pre odporkyňu pri plnení pohľadávky zo zmluvy o úvere.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na podanom návrhu a dodal, že Slovenská sporiteľňa úver, resp. pohľadávku z neho postúpila navrhovateľovi, ktorý vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ proti odporkyňi uplatňuje 94 nepremlčaných mesačných splátok po 50,29 eur, pri zohľadnení 4-ročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka. V prípade, že by súd vyhodnotil premlčanie podľa Občianskeho zákonníka, teda za použitia 3-ročnej premlčacej doby, návrh navrhovateľa je dôvodný v časti o zaplatenie 4.287,87 eur, ktorá pozostáva z 82 splátok úveru po 50,29 Eur a z vypočítaného úroku z omeškania v sume 152,94 eur. Ďalej poukázal na to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. predmetnú pohľadávku zverila do mandátnej správy spoločnosti Invest Kapital, a.s., čo vyplýva z nedatovaného oznámenia o začatí výkonu mandátnej činnosti priloženého k písomnému vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 21.01.2016 a toto oznámenie je možné vzhľadom na jeho obsah považovať za výzvu banky adresovanú dlžníkovi na splnenie peňažného dlhu so zmluvy o úvere a preto navrhol, aby súd doplnil dokazovanie vyžiadaním správy od SLSP, a.s. o tom, kedy, ako doručovala banka toto oznámenie odporkyňi a s akým výsledkom..

Odporkyňa na pojednávaní potvrdila, že si od SLSP a.s. vzala úver vo výške 100.000 Sk, na základe zmluvy o splátkovom úvere, ktorú predložil navrhovateľ. Úver použila na úhradu výletu jej maloletého syna a na iné bežné výdavky do domácnosti. Úver spočiatku splácala. Následne stratila zamestnanie, zamestnávateľ jej nevyplatil dlžnú mzdu, preto prestala úver splácať. Predtým ako SLSP a.s. postúpila pohľadávku z tejto úverovej zmluvy na navrhovateľa SLSP a.s. odporkyňi nedoručila upomienku ani inú písomnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere, pričom odporkyňa si poštu riadne preberá. Prvá výzva na zaplatenie úveru bola odporkyňi doručená až od advokáta Kušníra. Nie je schopná uhradiť dlh jednorazovo, ale v mesačných splátkach po 20 až 30 Eur mesačne zročných vždy do 20. dňa v mesiaci. Je zamestnaná v Hella Trenčín, a zo zamestnania jej príde na účet výplata v sume cca

380 Eur mesačne, po vykonaní zrážok veriteľov, keďže má aj iné dlhy. Odporkyňa je nemajetná, býva s maloletým 16 ročným synom u jej rodičov, ktorým na stravu a bývanie dáva 200 až 250 Eur mesačne. Na mal. syna jeho otec platí mesačne výživné 150 eur plus 50 Eur zameškané výživné. Ďalej uviedla, že keď si od SLSP a.s. brala predmetný úver, bývala a aj mala evidovanú adresu trvalého pobytu S. XXX/XX v J., až následne sa presťahovala na novú adresu F. XXX v J., pričom na pošte požiadala, aby jej boli všetky poštové zásielky doposielané na novú adresu a túto službu mala dojednanú na dobu 3 mesiacov. Neuvedla, žeby zmenu adresy bydliska oznámila aj SLSP a.s.. Potvrdila, že list zo dňa 3.10.2012 písala ona vlastnoručne a aj ho podpísala.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť. Pridržal sa tvrdení, ktoré vedľajší účastník uviedol vo svojich vyjadreniach v tejto právnej veci. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 5Co 460/2015 zo dňa 13.1.2016, v ktorom sú totožné závery ako uvádzal vedľajší účastník vo svojich vyjadreniach v tejto veci.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, kedy a ako doručovala odporkyni oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o začatí výkonu mandátnej činnosti a s akým výsledkom, doručila súdu dňa 29.2.2016 oznámenie zo dňa 19.2.2016, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 bol pohľadávka postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa. Dňa 30.3.2016 doručila SLSP, a.s. súdu oznámenie zo dňa 22.3.2016 s identickým obsahom.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 24.4.2008 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa SLSP, a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporkyne ako zmluvnej strany v texte zmluvy s tým, že odporkyňa uviedla, že úver použila do domácnosti. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000,- Sk/3.319,39 Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 50,29 Eur, zročných vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 10.5.2008, posledná splátka bola zročná dňa 10.4.2018. Navrhovateľ uplatnil proti odporkyni neuhradený zostatok tohto úveru.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporkyni na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 28.9.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporkyni v celkovej výške 5.517,92 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.4.2008. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho

zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016. Vedľajší účastník na strane odporkyne namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Navrhovateľ predložil súdu nedatované oznámenie banky ako pôvodného veriteľa o začatí výkonu mandátnej činnosti adresovanú odporkyni, no z obsahu tohto oznámenia nevyplýva výslovná výzva banky adresovaná odporkyni ako dlžníčke na splnenie dlhu v konkrétnej výške do stanovenej lehoty, pričom rozhodujúca je skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil doklad o doručení, resp. odoslaní tejto listiny odporkyni. Kvalifikovanú výzvu a doklady o jej odoslaní, resp. doručení odporkyni nepredložila súdu ani SLSP, a.s., ktorá v oznámení zo dňa 12.1.2016 na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvu na splnenie peňažného dlhu odporkyni sa k týmto skutočnostiam nevyjadřila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky navrhovateľovi ako postupníkovi. SLSP, a.s. nepredložila súdu ani doklad o odoslaní, resp. doručení oznámenia banky o začatí výkonu mandátnej činnosti adresovaného odporkyni, keď na výzvu súdu v oznámení zo dňa 19.2.2016 uviedla, že požadovanými dokladmi nedisponuje, lebo zmluvnú dokumentáciu odovzdala navrhovateľovi z dôvodu postúpenia pohľadávky. Súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu navrhovateľa proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Navrhovateľ, ktorému bola odovzdaná celá dokumentácia ohľadom predmetného úverového obchodu doklad o odoslaní, resp. doručení písomnej výzvy banky odporkyni nepredložil, z čoho vyplýva, že takýto doklad sa v zmluvnej dokumentácii nenachádza. Odporkyňa poprela, žeby pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa jej bola doručená upomienka, resp. iná písomná výzva banky na zaplatenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere, s tým, že prvá výzva na zaplatenie úveru jej bola doručená až od právneho zástupcu navrhovateľa. Odporkyňa neuviedla, žeby v priebehu trvania úverového zmluvného vzťahu priamo oznámila SLSP, a.s. zmenu adresu svojho bydliska, no na pošte požiadala o doposielanie zásielok na novú adresu, pričom v konaní nebolo preukázané, že SLSP, a.s. odoslala písomnú výzvu odporkyni na jej pôvodnú adresu uvedenú v zmluve o úvere. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 28.9.2011 oznámila odporkyni postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Súdna prax sa však už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval navrhovateľ a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat a súd skúmat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit ani to, že dlžník by mohol namietat platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v

postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporkyňu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že jej túto výzvu odoslal, a doručil, pričom odporkyňa doručenie výzvy banky poprela, a vedľajší účastník na strane odporkyne z tohto dôvodu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 je v časti postúpenia pohľadávky voči odporkyni absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa súd návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešná odporkyňa právo na plnú náhradu trov konania.

Odporkyňa neuplatnila náhradu trov konania, a zo spisu jej vznik trov nevyplýva, preto jej súd náhradu trov konania výrokom II. nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 890,71 Eur za 4 úkony právnej služby. Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vykonal 3 účelné úkony právnej služby - prevzatie vecí a príprava zastúpenia rok 2014 /návrh s prílohami bol právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený 26.11.2014 a vtedy sa s nimi oboznámil/, podanie vyjadrenia k veci 12.1.2015, účasť na pojednávaní dňa 18.3.2016, za ktoré úkony podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí pri hodnote sporu 4.727,26 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 170,97 Eur x 3 úkony, režijný paušál vo výške 8,04 Eur za úkon z roku 2014, vo výške 8,39 eur za úkon z roku 2015, vo výške 8,58 Eur za úkon z roku 2016. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. I. 3, ev. č. PD XXX ET, č. TP: PB XXXXXX skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 47,21 Eur (0,183 Eur x 258 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 19,40 Eur (spotreba 5,6l/100 km x 258 km x cena PHM 1,343 Eur /1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnomu zástupcovi prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 114,40 Eur (14,30 Eur x 8 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom vyjadrení a v rámci prednesu na pojednávaní venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť, poukázal na podmienky, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách potrebné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na tretiu osobu s tým, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, a pohľadávka banky z tohto dôvodu nebola spôsobilá na postúpenie navrhovateľovi, a svoju argumentáciu oprel aj o rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné veci. Preto súd dospel k záveru, že uvedené 3 úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporkyne, ktorú v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie elektronické vyjadrenie zo dňa 10.3.2016, pretože nešlo o účelný úkon právnej služby, súd ho k podaniu tohto vyjadrenia nevyzýval, pričom vedľajší účastník v ňom poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré dospeli k rovnakému výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ako vedľajší účastník, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi toto doplnenie obrany práv odporkyne uviesť na pojednávaní dňa 18.3.2016, ktorého sa zúčastnil. Súd potom výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 718,93 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.